

en mots romànics dels Alps: romanx *segliä*, baix-engardinès *saglia*, Parma *sià* 'pórca o saió de camps sembrats' (DECat VII, 601b13-18, 602a11).

Doncs, l'*Onomasticon* aporta aquí una nova ampliació d'aquest estudi, amb brillant confirmació del conjunt: en la forma *Sia* o *Sies*, NL que és la prolongació catalana de la forma etimològica SEKLA f., de la qual són derivats el fr. *s(e)illon* i els cat. *saió* i *Seiol*. Car el camp més ample i central del planell dels *Seiols* (2) de Finestres es diu *La Sia* (oït *lè sia* a St. Aniòl, XLIV,¹⁰ 101). II. 1): SEKLA donà en fon. cat. *siyla* (com MĒLIUS *miyls*, MEDIA > *mija*) que en la pron. del cat. or. s'havia de reduir a *sijə* i després *sia*, tal com *llentiyla* > *llentia*, *claviyla* > *clavía* etc.

I en plural: (II. 2), *Sies*, veïnat en el Baix Empordà, agre. al te. de Monells: *sias* vaig oir en la meua enq. d'aquest poble (1964); el Dicc. Madoz, s. v. *Monells* diu que té «el caserío nombrado *Sies*, de 5 o 6 casas»,

i ho recull el *Nomencl.* de l'Inst. Geogr. i Estad. de 1930, amb 6 cases, a 1k5 del poble, però introduint-hi una impertinent accentuació *Siés*.¹

Saiol 'frare caputxí' (Maldà, *Calaix de S. I.*, 793; II, 109): deu ser un derivat popular de *saia* 'sac que vesteixen sota la caputxa', si bé inspirat per una comparació pintoresca amb els *seiols* o *seions* dels pagesos. *Corral del Saió*, prop del Ràfol de Salem (ACCV VIII, 184), no pot venir del nostre mot (car tindria -ll- en terra valenciana: potser del cast. *sayón* 'agutzil').

¹ Un col·laborador de la casa Aedos, que ha editat el *N.C.E.C.* hi ha posat aquest erroni *Siés* que treu del *Nomencl.*, i per desgràcia no m'envià proves d'aquest full.

-*SaitBini(s)*~, V. *La Saida Saite*, V. S- (misc. àr.)
Saix, V. S- (misc. mossàr.) *Sajasses*, V. S- (misc. àr.)